

„Edinost“ izhaja vsako drugo in četrto sabota vsakega meseca in velja za Trst vsa leto gl. 2 kr.— zunaj Trstu po pošti vse leto . 2 . 40
 „ . . . . . polu leta . 1 . 20
 „ . . . . . četrt 70
 Za oznanila, kakor tudi za „poslanice“ se plačuje za navadne tristolpne vrste:
 8 kr. če se tiska 1 krat
 7 . . . . . 2 krat
 6 . . . . . 3 krat
 Za večje črke po prostoru.

EDINOST

Posamezne številke se dobivajo po 7 kr. v tabakarnah v Trstu pri pošti, pod obokom tik Kalistrove hiše, na Belvederu pri g. Bertolinu, v okolici: Na Opčinah v loteriji, na Proseku pri g. Gorjupu, v Barkoli pri g. Ani Takan in v Bazovici pri Ani Tuš, v Skednji pri Fr. Sanein M. Magdaleni zg. J. Ježu. Naročnina in vsa pisma naj se pošiljajo uredništvu v Trstu.

Glasilo slovenskega političnega društva tržaške okolice.

„V edinosti je moč“.

Vabilo.

Prihodnjo nedeljo 22. t. m. imelo bode pol. dr. „Edinost“ v dvorani tržaške slovanske čitalnice svoj XIV. občni zbor. Na dnevnem redu bodo te le točke:

1. Branje in potrjenje zapisnika zadnje seje.
2. Prošnja do mestnega svetovalstva, da se sedanji nepraktični okrajni glavari nadomeste z domačimi zaupnimi župani.
3. Prošnja do mestnega zbora zastran uradovanja s slovensko okolico v slovenskem jeziku na podlogi §. 19. državnih osnovnih postav.
4. Prošnja do mestnega zbora, da bi imela okolica svoj posebni šolski svet.
5. Posamezni predlogi in nasveti čestitih g. g. udov.

Odlor.

Lepši dan se bliža.

Vsaka stopinja, vsaki sežen v napredovanju je bil plačan s krvjo in grozovito muko; tako bodo govorili naši potomci, posebno našega malega narodiča, ko bodo prebirali njegovo zgodovino zadnje desetino 19. stoletja. Naštevali bodo žrtve in se čudili, da je Slovan toliko pretrpeti in prenesti mogel, čudili se bodo naši potomci, da slovenski narod in več drugih slovanskih plemen še žive ter da so do enake stopinje drugih narodov dospeli. Preklinjali bodo prah onih izdajic, kateri so nekdanj v državni obleki sekali lastnem sinu rane v srce, v pošteb bo jemal svoboden Slovan odpadnike alla Dežman, gnujilo so bode obiskalcem grobov na vseh svetnikov dan, ko bode stopal memo gomile, ki krije izdajico naroda, kateri je frivolno se zavestjo, kaj dela, škodoval svojej krvi, ki še vedno upije za maščevanje iz hladnega groba onih, ki so bili mučeniki naroda, preganjani in z okuženim zrakom tesnih ječ za narod in njegovo svobodo prezgodaj vsmrteni. Zemlja slovanska, ki hraniš take izmečke naroda, ne zeléni nobene travice, ostani nerodovitna in pokaži zvestim sinovom Slave, kako narava obsoja zemeljskega nevredneža človeške družbe, tako bo govoril po letih Slovan in grajal izda-

jice naroda. Zgodovina lapidarnimi črkami piše ter zaznamova slabe in dobre strani, ona na tehtnico deva neobzirno vsa dela, kakor boginja pravice.

Zdaj se začenja na jugu uvod v svobodo, stari sovragi Slovanstvu, zvesti prijatelji Turčinu so začeli odpodati ter zapuščajo enako podganam toneči brod, svojega prijatelja. Kramarska Anglija, ki še nikdar ni izven svojega otoka svobodno postopala, ki je vedno le dobičkarijo v prvi vrsti na svojo zastavo pisala, ter drla divje in na polu divje ljudi enako Turku, odstopila je sramotno z odra. Mogočna Rusija je iztrgala pohlepni barantaški Angliji iz rok tehtnico, ki je Turčina se zlatom vrgala. Severni stric je opasal meč, ni še prijel za smrtno pogubljivo orožje turškemu barbarizmu, ali roka drži krčevito ročnik, ki ne bode mirovala dokler ne bode maščevan zadnji Slovan, ki je za zlato svobodo kri in življenje dal, dokler zadnji Turek pet čez Bospor ne odnese.

Avstrijski Slovani, ki smo vedno od turških prijateljev, švabskih kulturonoscev tlačeni, katerim pomaga mogočna krivična roka kruhoborcev in birokratov, da bi svoje gospodstvo v krivično svojo korist še dalje obdržali, ki nas hočejo politično umoriti, nam jezik in narod vzeti, zaceli so slutiti, da je pri kraji s tlačenjem in na steno pritiskanjem Slovanov. Pride, gotovo pride milejši dan, ko bode sijala zlata svoboda našemu narodu; če bomo mi, ki danes to čitamo, še mej živimi, kedo bi to vedel, ali gotovi smo, da bodo naši potomci imeli to, kar smo mi želeli in priborili v teških napadih. Če nas pa bo uže krila črna zemlja in bomo uže prah na pokopališčih, naj vlažni jug popihlja čez grobove in igra v znamenje dovršenja s prahom onih, ki so bili žrtva slovanske svobode.

Vsaka stopinja v napredek je tirjala žrtve, to bode pisala v večem spomin zgodovina. Kako se je našemu narodu godilo v dušni odgoji, kako so se teptale najsvetejše pravice naroda s tem, da so se pošiljali domačini, uradniki in profesorje na ptuje, kak pritisk se je delal na c. k. služabnike od svojih višjih birokratskih kruhoborcev na migljaj ministerstva z Dunaja; vse to ponovi našim potomcem sveto prisego in zaroto, da se kaj takega nikoli več ne bode moglo zgoditi.

Vi borilci narodne svobode pa vstrajajte, bodite dosledni in pogumni, neustrašljivi, stojite na braniku nepremakljivi, naj vas ne upogne nobeno prtenje. Naj stane vsaka stopinja še toliko žrtev, cilj moramo doseči, ako pri tem trudnem podvzetju tudi drug za drugim pred našimi očmi pogine, saj je častno za narod in svobodo trpeti: *dulce et decorum est pro patria mori.*

Narodna zmaga.

Druga volitev v VI. okraju tržaške okolice v nedeljo 8. t. m. je bila sijajna, zmagala je narodna stranka z veliko večino glasov; g. Nabergoj je dobil 162 glasov, izmed nasprotnih kandidatov naj več 40, in ta je bil nek dr. Benko, Palese 14 in znani Košuta nasprotni kandidat pri prvi volitvi je dobil cele 3 glasove; živeli Košute in jeleni in njih privrženci, vsa zvijača, obljube in plača ni veljala ničesa, zmaga je naša.

Agitacija je bila huda, od lahonske stranske se je poskusilo vse, da bi vrgli obče spoštovanega in zasluge polnega g. Nabergoja, da bi dobili v mestni zbor kako kreaturo, ki bi magistratu slepo in udano služila, pa vrli okoličani so zavedni svoje narodnosti in znajo ceniti zasluge rodoljuba, ki se je toliko za okolico trudil ter jej toliko priboril. Konsorteria v Trstu je poslala zadnje krdelo v bitvo, pripomočki so bili mnogovrstni, še uboge delalce, ki tlak po mestu popravljajo, ki so večji del iz 6. okraja, grozovito so nagovarjali z jako lepimi obljubami, kakor tudi z prtenjem, da zgube delo i. t. d., zraven pa grdili narodnega kandidata in ga skušali vničiti ter mu vzeti zaupanje pri prostih kmetih, ali vse sleparije in poskušnje so bile brez vspeha. Dr. Mazorana, magistratov uradnik in hud agitator, bil se je na Proseku pri volitvi opeknel: Več kmetov ni imelo listkov podpisanih, zato so se posluževali druge sobe v šoli, kjer jo bilo črnilo in pero. Mazorana vpraša enega kmeta, kaj hoče imeti, ta mu odgovori: Jaz grem tu na listek Nabergoja zapisat, ali ker ni zapisal „Benko“ na listek, bilo mu je preveč, rekel je da se tu v šoli ne sme več pisariti da mora iti ven; ko je ravno g. Nabergoj na to stvar naletel, vpraša g. Mazorana, če je v komisiji in ker mu reče, da ne, je g. Nabergoj magistratovemu

agitatorju prestrigel nit, ki jo je do tje pletel.

Nij se čuditi, da magistratovi uradniki agitirajo za konsorterijo, kedor pozna sedanji magistrat in njegove pristaše, katerim le laška sokrvice po žilah teče.

Volitev se je vršila mirno, če tudi so se po krčmah Košutovci z dobro kapljico namakali in si gradove v oblake zidali.

Tudi Palesevci in Benkovci niso imeli suhih grl, nekateri so se v pest smijali, pili in jedli za lahonske denarje, potem volili Nabergoja, tako se mora lahonem pokazati, naj vržejo denarja proč, če ga imajo preveč.

Vse je težko čakalo konca, uže je ura dve odbila, volitev neha, kar priroma 12 spehanih Križanov, poznali smo jih, bili so vsi Benkovci, ura je uže minola, pa ker so bili uže znani, dovolilo se jim je listke oddati. Zraven stoječi začeli so mrmrati in zahtevali da se začne skrutinij. Komisija, ko vidi, da ljudstvo zahteva pravico, ukaže zapreti vrata v znamenje, da je donaša listikov zaključena, v tem hipu pride zopet 10 Križanov, Košuta prejšnji kandidat jim je bil vodja, sodili so, da jih je moral hudo goniti, kajti bili so shojeni, potni in prašni, kaj da so imeli na listkih pisano, to so uže vrabci po grmovji znali ki so kričali. Košuta potrka, vrata se odpro, on stopi pred komisijo ter tirja, da smejo še volilne listke oddati, komisija pri vsej zadregi dovoli in padlo je še deset glasov za Benkota. Skrutinij se začne, težko smo pričakovali izvrška, na obrazih poslušalcev videti je bil smehljaj, ker se je Nabergojevo ime vedno imenovalo, pri komisiji pa nismo zapazili veselih obrazov, ker jim je Nabergojevo ime neprebavljivo. Predsednik oznani, da je izvoljen g. Nabergoj z 162 glasovi za deželnega in mestnega poslanca, v bližini zagrmne možnarji, pred oknom volilne sobe zadoni krepka pesem: v Boj. Ljudstvo se je razšlo, potem pa se je zbralo pri g. Nabergoji na dvoru ter si pri kapljici dobrega vina mej govori in lepimi pesmami zmage veselilo; za vrtom pa so pokali možnarji ter oznanjevali čez kameniti Kras poštenje volilcev VI. okraja, katerih ni še mogla nobena lahonska sila upogniti, da ne bi bili zvesti sinove majke Slave.

Križani so pokazali to pot, da so po svojem prepričanju volili, ter popravili, kar so zadnjič zakrivili, ko so Košuta in druge preveč slušali, zatoraj pa so vredni očite pohvale, da so stopili pod narodno zastavo.

Naj omenim še to, da so plakati pol. dr. „Edinost“ po naključbi nemu nasprotnemu volilcu enacega imena v roke prišli, precej jih je Mazorana, magistratov uradnik, ki je tam na komisiji bil, se sabo vzel v Trst. Na magistratu skličejo vse pismouke skupaj, pa župan je precej zaukazal, da se morajo nazaj nesti, kjer so se dobili, ker mislim, da jim trganje zadnjih še preglavico dela.

Volilci VI. okraja, *Kontoveljci*, *Prosečani* in *Križani*, pokazali ste doslednost in narodnost; zmaga ima toliko večji pomen, ker je bila prva volitev naj bolj s tem na-

menom ovržena, da z drugo volitvijo narodno stranko pogaze in se Nabergoja znebe. Zdaj pa naj služi našim nasprotnikom zmaga v izgled in naj še tolikokrat volitev Nabergoja ovržejo, vselej bode imel več glasov, ljudstvo pozna, kakor na magistratu umejo z novci ubogih davkoplačevalcev gospodariti, koliko tisočev se v kateri seji za nepotrebne stvari privoli, mej tem ko se za potrebne in koristne stvari mestni očetje trgestejeve stranke še menijo ne.

Da je g. Nabergoj takim gospodarjem vedno trn v peti, ko jim je očital in govoril proti frivolnosti, to se umeje samo ob sebi. G. Nabergoj bode i zanaprej hodil isto pot, tirjal bode narodne pravice in koristi okolice, za to mu zaupajo njegovi volilci in vsa okolica, njegova dela so nam porok in njegov pošten značaj ga odlikuje, da zastopa častno tržaško okolico v mestnem in državnem zboru.

Vrli volilci, ponosni smete biti sijajne zmage, ki sega daleč po slovanskem svetu; z radostjo zakličemo toraj: živeli narodni volilci! živeli g. Nabergoj narodni poslanec!

Dopisi.

Iz tržaške okolice 4. aprila.

Ako je v domači fari vse slovensko, duhovščina in duhovska opravila, cerkovnik pa lahon, mora vsacega farana, ki ima narodno zavest, jeziti. Kako taki ljudje spoštujejo nas Slovenec, tukaj le en izgled: Veliki teden sem šel k novemu sv. Antonu, pod katero faro spadam, po duhovnika, da previdi bolno mojo sestro. Ko zjutraj okoli 7 ure v zakristijo stopim, prav takrat ni bilo nobenega duhovnika notri, ker so slučajno opravila imeli. Cerkovnik, nek trd lah, hotel me je z nevljudnimi besedami odpraviti, rekoč: danes imajo duhovniki dosti opravila in ne pojde nihče bolnika prevideti. Jaz sem se vjezil in dobro z njim skregal, ker me je še ošabno vprašal, da kaj mislim, da sem jaz? in da naj pridem ob 10 uri, to je pa bilo ob 7 uri zjutraj in bolnik je bil slab, da se ni dalo čakati.

Ksreči pride duhoven rojen okoličan, ki se je prav po domače in vljudno z mano zgovoril, precej je enega drugega cerkovnika poslal pozvati duhovna, ki je ravno v spovednici bil. Tudi ta je rojen okolican in vljudni spoštovanja vredni gospod, rekel mi je, da je pripravljen vsaki čas sprevideti bolnike, kar je tudi storil.

Vsa hvala čestiti duhovščini tržaških far, posebno pa je okolica, ki spada pod sv. Antona srečna imeti domače delalce v vinogradu gospodovem.

Jaz in večina faranov želimo takemu cerkovniku, ki ima toliko nevljudnosti, naj ide v Milan za cerkovnika, tam bode gotovo lahko z zveličano laščino shajal, tukaj naj se pa nauči slovensščine in naj ne misli, da je fara zarad njega, ampak on zarad fare v službi. Morda je prav on v zvezi z onim blaženim „Cittadinovim“ dopisnikom, ki bi

rad vse v laško mavho vtaknil, ki se hudeje, da se vernim Slovencem v njih jeziku pridiga. Take cerkovnike, ki ne umejo slovenski, naj bi cerkveno pre-stojništvo odpravilo in nadomestilo z ljudmi zmožnimi treh jezikov, tak bode gotovo Slovenec, ker lah se tako ničesa ne nauči in tudi ničesa ne pozabi, namreč samo edino laščino zna in te gotovo ne pozabi.

Naj služi to na pristojnem mestu in naj se vresniči naša želja.

D. K., faran.

Politični pregled.

Deželni zbori so zdaj odprti v vseh deželah in kronovinah naše države na tej strani Litave; une strani Litave prav za prav ne moremo več prištevati našej državi, ker je od nas popolnem neodvisna, samostojna i nikdar sita. Deželnim zborom je vlada dovolila le zelo kratko zborovanje, čemer se nič nij čuditi, kajti deželni zbori so težek kamen centralistom, ker ti bi radi vse zadeve v državni zbor, ali v svoje roke dobili, da bi potem gospodarili po svojej volji i vdušili pravične glasove raznih kraljestev in kronovin. Deželni zbori gotovo najbolj poznajo potrebe svojih dežel i bi tedaj mogli največ koristiti, ako bi se jim dajalo več časa in obširniše področje; ker pa jim je dovoljeno le toliko sej, da v red spravijo svoje račune in proračune, zato ne moremo i ne smemo od njih tirjati veliko dobrot.

Z Madjari še nismo pri kraji i kaže se, da nam bodo delali še dosti preglavice, nagodba še nij dovršena, še vedno trajajo dogovori z obojestranskimi ministri, še vedno nij pravega soglasja mej njimi in vsa zadeva mora priti še v državni zbor na Dunaji in v Pešt. Dualizem je rana, vsekana Avstriji, ki se ne da zaceliti.

Vojna trka na vrata! vojna, tako pomenljiva, da enake v novej dobi še nij bilo. Skoro vsa Evropa od strahu drgeta, ko čuje o tej vojni; mi se je ne strasimo, ker je potrebna i neizogibna, ker se nam nij bati, da bi nam bila pogubna, ampak pričakujemo s trdnim zaupanjem, da nam bo rodila boljšo prihodnjost. Mera turškega divjaštva je skipela, zvagana so hudodelstva muzelman-skih trinogov; „do sem, dalje ne! — tako kliče Turku božja pravica — bič si bil moje roke, mojega maščevanja šiba, vtolažena je moja jeza, kakor rokodelce nerablji-vo orodje, tako te vržem od sebe.“ — Rusija udari te dni na Turka s presilno vojsko, ker čudo bi se moralo zgoditi, ako bi še odlašala. Čakala je i čakala, dokler je bilo mogoče; zdaj pa so vse niti pretrgane. Ker Turčija nij hotela spolniti nasvetov carigrajske konference, zato je ruska vlada sestavila zapisnik, v katerem se od Turčije zahteva, naj uvede obečane reforme in sluša, kar so jej vlade nasvetovale. Ta zapisnik so vlade vseh velesil podpisale, le angleška vlada se je v začetku branila to storiti, ker pa je videla, da je sama in da Rusija svo-

jih namenov ne opusti, naj podpiše, ali ne, udala se je tudi ona ter zapisnik podpisala. S tem je dosegla Rusija veliko diplomatično zmago, da je Turčiji lahko rekla: Če ne storiš tega, kar jaz in vsa Evropa želi, pa udarim z vojsko v tvoje dežele. Turška vlada in turški državni zbor sta odbila rusko zahtevanje in tako nij več druge poti, nego vojna. Predno se luna ponovi, čuli bomo o bojih in bitvah, najprej gotovo mej Turki i Črnogorci, ker Turki so odbili vsa zahtevanja, katera je stavil črnogorski knez; črnogorski poslanci, ki so bili v Carjigradu, da sklenejo mir, uže so na potu v Črnogoro. Prične se tedaj skoro veliko i slavno delo: osvobojevanje kristijanov v turških deželah; Bog daj svojo pomoč, da se izvrši v blagost omiki, slovanstvu, človeštvu!

Mihec in Jakec v zgornji okolici.

Mihec. Danes se morava pa skrivati, polno gospodov z magistrata je tukaj.

Jakec. Kaj mora nek to biti, videl sem, da ima črnkasti gospod brke tako prirezane kakor Viktor Emanuel, to utegne biti laški dvorni sluga?

Mihec. Nikakor ne; on je magistratov uradnik Mazorana.

Mihec. Gotovo je v volilno komisijo izvoljen, pa obdeljuje volilce, kakor je navada, da ne bi Nabergoja volili.

Mihec. Oblast ga udari! prav zdaj notri v šoli nekaj kriči, poslušaj, Jakec, ti imaš klobuk in kratke hlače, tebe ne bodo poznali. Lej, Nabergoj je prišel volit.

Jakec. Skrij se za zid in pomagaj, ker imaš kladivo se sabo, možnarje nabijati tam na Vicentinejivi cesti.

Mihec. Uže sem jih nabil, grmeli bodo kakor Kruppovi topovi.

Jakec. Brate, ta je bila dobra, bolje se mi je zdelo, nego bi mi bil sam župan cekin daroval.

Mihec. Kaj je bilo? povedi!

Jakec. Mazorano je Nabergoj vprašal, če je na komisiji, ker je kmete iz šole gonil, ko so listke podpisavali, ker niso Benkovega imena nanje pisali. Mazorana pravi, da ne, da on čuva šole, ker ga je pa Nabergoj tudi po dekretu, kakor čuvar šole vprašal, baje je rekel, da ga nema, na kar ga je naš Janko zavrnil, da je bil ves potr, ta agitator magistratove stranke.

Mihec. Zdaj pa tiho, doganarjev Jože goni nekaj Križanov, vsi so shojeni in prašni, gotovo je sila, kakor bi bilo šmira zmanjkalo pri tisti železnici, ki jo konji vlačijo.

Jakec. Meni se tudi zdi, da mi je enkrat Frčnikov Miče pravil, da je pri Tramwaji, jaz poznam one, ki nabijajo med kolesnice železne kline, pa njega nisem videl.

Mihec. Pazi, doganarjev Jože govori s komisijo, gotovo je tebe zapazil.

Jakec. Ne, ne; volitev je zaključena, pa prosim, da bi njegovi Benkovci še tistih deset listkov oddali, da ne bođe blamaža tolika.

Mihec. Jaz stavim, ako bi bil Jože Košuta poslanec, da bi magistrat tako štirino napravil, da bi vino iz nje teklo.

Jakec. Molči, molči, oblast! zdaj pa hodi ti na zid, vzemi slovensko zastavo in ko ti bo na uho donelo petje, „v boj“ pomahaj mi, da zapalim zmagi na čast.

Mihec. Japa, poslušaj, kmalo bo uže, slišim imenovat Benko po dvakrat, Nabergoj pa 10 krat, zdaj štejejo, vžigalnik v roko in postavi se kakor star topničar. 162 glasov, živio! živio! živio! streljaj, oblast, da se bo Kras tresel, jaz pojdem mej pevce, da bo grmel na kosmata ušesa onim, ki so nas hoteli premagati.

Jakec. Zdaj pa poberiva kopita in hodi diva z veselim srcem na kolibo, da nas Piciolla ne zapazi, zdaj je jezen ker ga „La Verità“ dobro umiva, zato ker je prišlo toliko Piciollu v magistratovo službo, da pri vsakem oknu dva ven gledata; kako je z denarjem delal, tega ti ni treba praviti, kmalo bode znal ves Trst.

Mihec. Recimo: z Bogom, doganarjev Jože, naj živita Regenta, ki sta poštenjaka, če tudi sta pila za laške denarje, pa sta pošteno volila.

Zdaj pa zapojva duet:

Volilcem na Proseku 8. aprila.

Vrli volilci, vam slava doni,
Zbrali moža ste, k' mu srce gori
Za narod, za dom in svobodo,
Zato pa magistratu tud ni po godu.

Naj živijo Križani, Kontovelci, Prosečani Slovenija naj zna, da niste zaspani.

Domače stvari.

* **Minister Depretis** je bil te dni v Trstu, ogledal je novo luko in še druge reči. Milijonov, ki so po nepotrebnem za novo luko, ki ne ugaja brodarstvu, v morje vrženi, nij iskal.

* **Tržaški deželni zbor** se je odprl 5. t. m. Mestni župan, deželni glavar, pozdravil je zbranih 33 poslancev ter izrekel željo do delavnosti in mirnih debat, kakor se je tržaški deželni zbor doslej v tem odlikoval. Tržaški Slovenci poznamo pre-dobro mirne debate, v zlasti ako gre za kako slovensko stvar, takrat je v nasprotnem taborji šum, ki ga podpira galerija z žvižganjem. Uže peto leto je v kovačnici naših dobrih mestnih očetov nova volilna reforma, odpravljen je trdnjav, razširjenje mesta v okolico in druge stvari, toda zagotovljeni smo, da vse to le želja laške stranke ostane, ker je nam in vladi na škodo, ako bi se izvršilo. Naši poslanci pa bodo krepko povzdignoli glas proti krivični večini laške stranke ter delali, kakor dosedaj, da ne zraste lahonsko drevo do nebes.

„Triesterca“ je dan pred deželnim zborom tako obdelala laško stranko, da bi moralna sramovati se ironije in obsodbe.

* **Tržaško obrtniško društvo** je te dni faliralo za 700 tisoč gl. Velika nesreča je zadela večjidel le tukajšne trgovske hiše,

daljni nasledki kraha se še zdaj poznajo. Dunajski mogotci, kje je Chabrus, kje je toliko denarja, o katerem je poslanec Kronavetter govoril? Avstrijska nemška umetna večina državnega zbora je zakrpana z samimi novci ubogih ljudi.

* **Pahor** znani duhovnik, hudi lahon in katehet v Kadinski laški šoli, namerjava do časa lahom pot potrebiti. Ta gospod, če tudi duhovnik, spreten tičji lovec, podučuje rocolske in kadinske pevce v laškem petji, včasih tudi kako slovensko zapoje, da bi okoličane lažje pomagal polaščevati. Poznamo mi tega gospoda še od časa, ko je v Trebiču bil za kurata; pri priliki hočemo o tem lahonu spregovoriti. Slovenski okoličani, ne dajte se od take vrste ljudi motiti, recite mu, naj se drži svojega poklica in naj uči tržaške otroke, da bodo vsaj nekaj krščanskega nauka znali, kar se tiče petja, mislimo, da je on malo sposoben. Učitelja za rocolski in kadinski pevski zbor smo uže priskrbeli, toraj na noge slovenski pevci.

* **Vabilo**, k besedi ktero napravi danes tržaška slovanska čitalnica v svojih prostorih ulica sv. Franciška št. 4.

Red.

1. Bendel: „Na planini,“ zbor.
2. Lisinski: „Gradič bjeli,“ zbor.
3. V Ljubljano jo dajmo.

Vesela igra v 3. dejanjih, po igri društvena zabava.

Ker so role v dobrih rokah, nadejati se je prav veselega večera. Slovani, vdeležite se obilo, pritecite v narodni dom, vsak se vrne zadovoljen in veselega srca domu. Želeti bi bilo, da bi vstopili v društvo vsi oni Slovenci in Slovani, katerih je v Trstu še na stotine, pa se drže daleč od domačega narodnega ognjišča.

Poglejte v drugih narodov društva, Nemcev in Lahov, tam vsak pripomore po svojih močeh, da njih stvar dobro napreduje, le pri nas mrzlota vlada, koliko je trgovcev, pa so vpisani v laško telovadno društvo, Slovenci so le takrat, ko pride kranjski kmet in Kraševac kupovat k njemu obleko. Take trgovce, kateri za narod ne delajo ničesa, katerih je še sram slovenski govoriti, pozovata Mihec in Jakec na magistratovi kolibi dobro in sta se nam ponudila, da prihodajič o njih kaj povesta.

Svoji k svojim.

* **Tržaške malenkosti.** V nekaterih dneh se je pripetilo marsikaj slabega in sicer!

* **Nov laški časnik** „La Verità,“ ki je začel pred kratkim tu izhajati, očita uradnikom vrlega magistrata sleparstvo. Tudi drug lokalni časnik je to očital, magistrat mu je naredil tožbo, pa jo potem nazaj vzela. Želimo, da bi naši okoliški poslanci interpelirali mestnega župana, če je njemu po časnikih sramotno očitavanje znano in kaj misli storiti, da se omenjeni uradniki opravičijo ali v preiskavo denejo.

* **Ženitev.** Gospodična Franciška Sterle in gospod Franjo Cian naznanjata p. n. občinstvu svojo zaroko.

° **V morje je skočila** mlada in bogata gospa nekega trgovca, ko jo je z vsemi pripomočki zastoj iskal, dobili so je pod Nabrežino v morji.

° **Izlekli so iz morja** v novi luki gospodarja kavane na borski, ki je vže 5 tednov zgubljen bil, kako je v morje prišel, to se ne vé.

° **Vtonil je** v morji mlad colni uradnik g. Zigler, 30 let star, blizu Lloydove ladjedelnice; govori se, da je nesrečna ljubezen umora kriva bila.

° **V morje je skočila** mlada 20 let stara gospa nekega trgovca žena, za sv. Andrejem. En stražnik in nek težak sta skočila za njo, jo hitro na suho potegnola in s kočijo na dom spremila. Kakor smo iz zanesljivega vira zvedeli, ima omenjena gospa bolezen v glavi.

° **Vtopiti se je** hotel nek težak na jezu ključ blizu železnice, pa mornarji so skočili za njim in ga rešili smrti.

° **Obesil se je** v starem mestu nek mizar, kakor se je pozneje zvedelo, peklo ga je, ker mu je po nesreči zgorelo bankovcev za 80 gl. katere si je prihranil. Ko se je obesil, naložil je okrog sveče oblanice, da ž njim vred zgori njegovo premoženje; ali sveča je padla po strani in ugasnila; dobili so mrtvega, ko so drugi dan vrata razbili.

° **Obesil se je** zopet drug dan štalir g. br. Morpurga, vesel in živ mož, zaradi prepira pri igri na kvarte. Ljudje so ga zapazili in odrezali vrv, ali težko pri življenju ostane. Ima ženo in otroke.

° **Hudobija.** Nek daci uradnik je minoli teden v mraku šel mimo mestne bolnice; nek hudobnež, ki je imel srd na njega, vrgel je vanj steklenico žveplene kisline. Zgorela mu je obleka na prsni, obraz ima sežgan; ko so ga v bolnico prinesli, zgubil je eno oko. Hudodelnika ima uže policija v rokah.

° **Mrtvud** je zadel 27 let staro krščenico, ko je ravno po sobah pospravljala in je takoj mrtva bila.

° **Črna knjiga.** Pred veliko kasarno je potegnil spreten tat nekemu gospodu uro iz žepa, malo stopinj dalje je bil ugrabljen in pod ključ dejan.

° **Tatinska mati ne pogine.** V 12 dneh je bilo nad 50 tatvin in enoliko pretepev, zaprli so jih še več, mej temi dva uskoka vojnega mornarstva, požarji so bili trije, dva srednja, eden majhen, katere je izvrstna požarna straža hipoma pogasila.

° **Hudi tepež** se je vnel minolo nedeljo mej nekaterimi mladeniči na isterski cesti; mahali so se po mesarsko, nek stražnik jih hoče pomiriti, pa kamenali so ga, potegne tedaj sabljo in rani prvega, druge ugrabi in tako tudi ranjenega, ki mu je sledil po krvi v zakotje.

° **Tudi ženske** posnemajo moške; dve še precej mlade ženski ste se mahale s polni tako močno, da ste obe polno ognja videle in imele krvave stolčene glave; straža priskoči in ju med zidovje shrani.

° **Z nožem** sta se hudo ranila dva težaka, ko sta se prej hudo pričkala zaradi nekega dela.

° **Žepno uro** so hoteli ukrasti trije tatovi v neki stranski ulici nekemu težaku; ta jih začne dobro pretepati, policija je enega ugrabila.

° **Zlato** zapetnico je odtrgal nek mlad tat gospej pred veliko kasarno in ubežal, pa policija ga je precej imela.

Razne stvari.

° **V Milanu** je nek inženir v enem tamošnjem hotelu ustrelil glediščno plesalko, potem pa je šel k oknu, nagnil se čez in sebe v glavo ustrelil ter pal z tretjega nadstropja mrtev na ulico.

° **Čudna zamenja.** V Milanu sta stopila iz voza na železnici en gospod in krasna gospica, ki sta se še le mej vožnjo seznanila, oba sta imela lične torbice iz tanjkega rudečega usnja. Gospica gre v drug hotel, nego gospod in mej potom zapazi, da ima gospod njeno in ona njegovo torbico. Vsa preplašena teče v hotel, kjer je gospod ostal, dobila ga je bledega in preplašenega, začela sta drug drugemu zamenju tožiti, gospica reče: Vi imate mojo torbico, v njej imam veliko vrednost, ves diamantni lišp, uhane in zaponko; dajte mi jo. Gospod pa reče: Jaz imam tudi veliko vrednosti v mojej torbici, odpre in pokaže jej velike zavitke bankovcev za polu milijona. Gospica pravi smehljaje: Da bi bila jaz znala —

Volilci VI. okraja.

Odbor političnega društva „Edinost“ za tržaško okolico si šteje v dolžnost, vsled sijajne zmage narodne stranke volilcem iz Kontovelja, Proseka in sv. Križa, ki so znali čast tržaške okolice in slovenskega naroda s poštenim in možatim svojim postopanjem braniti ter volili kandidata od pol. dr. „Edinosti“ postavljenega, naj toplejšo zahvalo izreči.

V Trstu, 9. aprila 1877.

Odbor.

Poslano.

Pri sv. Ivanu dne 10. aprila.

Za svetoivansko faro je imenovan č. g. Ivan Treun, župnik na Tabru. Svetoivanci so razžaljeni, da so se njih želje in prošnje popolnem prezirale, pa upamo, da se bodo pomirili, ker Slovenci smo zelo potrpežljivi. Saj je stara navada, da ubogi kmet ni nikjer uslišan, če tudi je on skoraj edina podpora in zvestoba cerkvi in državi, zato pa mu ni treba ničesa prositi! Kmet naj bo zadovoljen samo, da redno davke plačuje.

Več faranov.

Poziv.

Mnogo naročnikov še ni plačalo za minolo četrt leta, mej temi so tudi nekateri, ki dolgnjejo za lansko leto; vsem nezanesljivim smo ustavili list ter jih pozivljamo, da pošljejo precej naročnino. Mi ne moremo poleg dela in truda še toliko materialne škode trpeti. One, ki so še od lanskega leta zaostali, priobčimo v listu z imenom, potem pa jih odvetniku damo, da dolg potirja.

POZOR.

Kedor hoče pokusiti dobro domačo kapljico, naj se potruži v nedeljo 15. t. m. v Rojan h kmetu

Luki Piščancu.

Žaganje

v množimi, to je mnogo skupaj, kupuje se vedno v Trstu; ponudbe naj se pošiljajo pod šifro:

T. 1000 poste restante v Trst.

Najboljše sveče za cerkev in najcenejše dobé se pri g.

Oroslavu Dolencu
v Ljubljani,

kateri ima uže dobro znano tovarno za domače voščene izdelke v Ljubljani in oddaja večini cerkva po Slovenskem svoje dobro znane čisto voščene sveče. Kot domač obrtnik priporoča se torej vsem č. cerkvenim predstojnikom in č. duhovščini sploh.